

Vsi na isti ladji norcev

Za nami je teden skrajnosti. Teden skrajne bede, ki je butnila na plano ob prelomni stavki delavcev v Gorenju. In skrajno srečen teden, ker je ob tej isti stavki na dan prišla marsikatera resnica, ki nam bo prišla prav v prihodnje.

Dokončno je jasno, da ponos našega gospodarstva proizvaja množico revežev. Da delavcu ne stoji ob strani nihče, preplačani sindikalisti še najmanj, je tudi največjim naivnežem jasno že dolgo. To kruto resnico je podkrepil podrepniški prizor, v katerem prvi sindikalist podpira šefa nesrečnega Gorenja, ne svojih članov, tistih, ki mu dajejo plačo. Še več, ta isti podrepnik, menda nek hud karatemojster, si je drznil revežem iz Gorenja groziti. Bedno do konca.

Prejšnji teden nam je znova razkril še eno, izkušnim slovenskim vlagateljem že dolgo znano resnico. Nadzorniki v podjetjih niso tam zato, da zastopajo delničarje, ampak v tesnem sodelovanju z upravo skrbijo za svoje denarnice. Predsednik Gorenjevega nadzornega sveta Jože Zagožen sicer ve povedati, kako zelo se je žrtvoval, da je kot stari gorenjec tudi njegov prvi nadzornik in partner v Ingorju Zagožen meni, da delavke nimajo preveč slabih plač. Samo malo nespametno jih zapravljajo za cunje, se zdi Zagožnu. Bobinac ima prav, res smo vsi na isti ladji norcev.

Na dan je prišel tudi skrajno poniževalen odnos nadzornikov in uprave do delavcev. Šef Gorenja Franjo Bobinac je delavcem razkril kruto resnico, da so vsi na isti ladji. Ali je možno, da s svojimi 19 tisoč evri bruto na mesec nima za položnice? To je sicer ostalo nejasno, je pa zelo kmalu postalo jasno, da tudi njegov prvi nadzornik in partner v Ingorju Zagožen meni, da delavke nimajo preveč slabih plač. Samo malo nespametno jih zapravljajo za cunje, se zdi Zagožnu. Bobinac ima prav, res smo vsi na isti ladji norcev.

Gorenje danes normalno dela, menda ima več naročil, upajmo, da jih bo imelo še več. V državi je še na stotine podjetij, ki nimajo dovolj naročil in so prešla na skrajšani delovnik, država pa jim plačuje, da lahko zaposlenim pokrijejo razliko do plače za 40-urni delovnik. Če pustimo ob strani vprašanja o smiselnosti sistema subvencij, ki ob slabem

UREDNIŠKI KOMENTAR

Novica Mihajlovič

novica.mihajlovic@finance.si

►► Če ministri in predsednik nočejo, da se jim na pragu njihovih palač zgodi Gorenje, bodo morali še zategniti svoje pasove.

nadzoru pušča ogromno prostora za goljufije, so za številna podjetja take subvencije dobrodošlo poživilo.

V proizvodnih podjetjih, ki nam jih je uspelo anketirati in kjer imajo v upravi tudi predstavnike zaposlenih, so si uprave plačo znižale precej bolj kot zaposleni. V upravah družb, ki so bodisi v državni lasti, kot so Slovenske železnice, bodisi se je direktorjem uspelo prikupiti predstavnikom delavcev, kot je v Gorenju, pa so privolili v znižanje plač uprav za enak delež, kot so znižali plače zaposlenim.

Medtem ko celo gospodarstvo zateguje pas, se javni sektor vede, kot da ni s tega planeta. Ministri Pahorjeve vlade in predsednik Danilo Türk, ki jih napaja prej omenjeno gospodarstvo z zategnjenimi pasovi, so si kozmetično znižali plače za tri do štiri odstotke. Veljaki očitno menijo, da so si tako kupili mir pred davkoplačevalci in ne bodejhtreba novinarji, a so se zmotili. Če ministri in predsednik nočejo, da se jim na pragu njihovih palač zgodi Gorenje, bodo morali še zategniti svoje pasove. ●